

POŻEC (4) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

[*fut 2 sg poźżesz.*] ◇ *praet 1 sg m -m po ź(e)gł (1). f -m poźgła (1). ◇ 3 sg m poź(e)gł (1). ◇ [3 pl m pers poźgli.] ◇ imp 2 sg poźży (1).*

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Spalić, zniszczyć ogniem; comburare PolAnt [co] (3) : yakoń ya nyeposgła stanyey [!] gysdbj Czarney y polapv szyenj Czarnei ZapWar 1523 nr 2288; [Zwłálzcza y łam wiedziałś/ iż przed tobą śmiełe/ Sioł Boiárfkich/ Derewień/ y miałt poźgli wiele. RymszaDeket 74, 68].*

pożec komu (2): Ia kom ya nyeposzegł yemu Mlyna vyethrznego przeszona szwoya [...] tha komy pomosy bok. ZapWar 1507 nr 2025, 1507 nr 2025.

[*Zwrot: »pożec ogniem«: Bałwány Bogow ich poźełź [!] ogniem [combures in igne] nie będziefz żęđáć śrebrá áni złotá BudBib Deut 7/25 (Linde).]*

2. *O zabiegu leczniczym: przypalić [co czym] (1) :*

Zwrot: »rozpalonym żelazem požec« (1): gdy muchę tho ieft párch ná koniu obaczyłź/ thedy ony miełtcá rołpalonym żelázem z nienagłá poźży SienLek 181v.

Synonimy: 1. popalić, spalić; 2. przypalić.

Formacje współrdzenne cf ŻEC.